

Daire: 6. Daire

Esas No: 2014/9614

Karar No: 2015/5592

Karar Tarihi: 07.10.2015

[Karara Ulaşmak İçin Tıklayınız](#)

T.C. DANIŞTAY Altıncı Daire Esas No : 2014/9614 Karar No : 2015/5592

Temyiz Eden (Davacı) : ... Vekili : Av. ... Karşı Taraf (Davalılar) : 1- Mersin Valiliği (Kapatılan Mersin İl Özel İdaresi) Vekili : Av. ... Av. ... 2- Yenişehir Belediye Başkanlığı Vekili : Av. ... 3- Milli Eğitim Bakanlığı Vekili : Hukuk Müşaviri ... İstemin Özeti : Mersin 2. İdare Mahkemesince verilen 18/07/2014 tarihli, E:2013/918, K:2014/710 sayılı kararın, vekalet ücretine ilişkin kısmının usul ve hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek bozulması istenilmektedir. Savunmanın Özeti : İdare Mahkemesi kararının temyiz edilen kısmında bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadığından, usul ve kanuna uygun olan kararın bu kısmının onanması gerektiği savunulmaktadır. Danıştay Tetkik Hakimi : ... Düşüncesi : Davanın, 6487 sayılı Kanun'la, 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'na eklenen geçici 6. madde kapsamında, imar planlarında umumi hizmetlere ve resmi kurumlara ayrılmak suretiyle

tasarrufu kısıtlanan ve uzun zaman kamulaştırma yapılmamak suretiyle hukuki olarak el atılan taşınmaza yönelik açılmış bir tazminat davası olduğu, bu sebeple 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun, 6487 sayılı Kanun'un 21. maddesi ile değişik geçici 6. maddenin 7. fıkrasına göre, vekalet ücretinin nispi olarak değil, maktu olarak hesaplanması gerektiğinden, temyiz isteminin kabulü ile mahkeme kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA Karar veren Danıştay Altıncı Dairesince Tetkik Hakiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra işin gereği görüldü: Dava, Mersin İli, Yenişehir İlçesi, Çiftlik Köyü, ... ada, ... sayılı parselin kamulaştırmaz el atma sebebiyle uğranıldığı ileri sürülen 1.836.630,00-TL zararın yasal faiziyle birlikte tazminine karar verilmesi istemiyle açılmış; İdare Mahkemesince, davacı vekili tarafından 11/07/2014 tarihinde mahkeme kaydına giren dilekçe ile davadan vazgeçildiği belirtildiğinden sözkonusu hususun feragat olarak değerlendirilerek bu yönüyle davanın esası hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar verilmiş, bu karar davacı vekili tarafından vekalet ücreti yönünden temyiz edilmiştir. 2942 sayılı Kanun'un Geçici 6. maddesi 30.06.2010 tarihinde yürürlüğe giren 5999 sayılı Kanun'la 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'na eklenmiştir. Madde metninden de açıkça anlaşılacağı üzere bu madde 1983 öncesi dönemde kamulaştırmaz el atılan taşınmazlara ilişkin açılacak tazminat davalarında izlenecek usulü belirlemektedir. Nitekim 25.02.2011 tarihinde yürürlüğe giren 6111 sayılı Kanun'la Geçici 6. maddenin 1983 sonrasındaki dava ve taleplere de uygulanması olanağı getirilmiştir. Ancak Anayasa Mahkemesi, 01.11.2012 tarihli ve E:2010/83, K:2012/169 sayılı kararı ile sözü edilen 6111 sayılı Kanun'un tamamını Anayasaya aykırı bularak iptal etmiştir. Mahkeme bu iptal kararında: "Geçmişe yönelik bazı mağduriyetlerin giderilmesi amacı ile çıkarılan ve istisnai nitelik taşıyan Geçici 6. maddedeki malik aleyhine hükümlerin geleceğe yönelik olarak uygulanması halinde kamulaştırma için Anayasa ve Kanun'da öngörülen bütün güvenceler etkisiz kalabilecektir...

Böylece idareler kamulaştırma yapmak yerine, hukuka aykırı olarak el atmak sureti ile taşınmazları elde edebileceklerdir. Böyle bir durumda devletin hukuka bağlılığı ilkesi zedeleneceği gibi bireyler açısından hukuki güvenlik ve öngörülebilirlik de ortadan kalkacaktır. Bir hukuk devletinde kanunların hukuka aykırı uygulamaları teşvik etmesi kabul edilemez, açıklanan nedenlerle kural, Anayasa'nın 2, 35, 46. Maddelerine aykırıdır." şeklindeki gerekçesi ile Geçici 6. maddenin istisnai bir düzenleme olduğunu ve sadece 1983 öncesi dönemde yapılan haksız müdahaleler nedeni ile açılacak dava ve taleplerde uygulanabileceğini açıkça belirtmiştir. Bu iptal kararı üzerine 11.06.2013 tarihinde yürürlüğe giren 6487 sayılı Kanun'un 21. maddesi ile Geçici 6. madde yeniden düzenlenmiştir. Bu düzenleme ile imar planlarında kamu hizmet tesislerine tahsis edilerek ve uzun zaman kamulaştırma yapılmamak suretiyle hukuki olarak el atılmış taşınmaz sahipleri için de düzenleme getirilmiştir. Geçici 6. maddenin 10. fıkrasına "Uygulama imar planlarında umumi hizmetlere ve resmî kurumlara ayrılmak suretiyle veya ilgili kanunların uygulamasıyla tasarrufu kısıtlanan taşınmazlar hakkında, 03/05/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununda öngörülen idari başvuru ve işlemler tamamlandıktan sonra idari yargıda dava açılabilir. Bu madde hükümleri karara bağlanmamış veya kararı kesinleşmemiş tüm davalara uygulanır. Kararı kesinleşen davalara ise, bu maddenin yalnızca sekizinci fıkra hükümleri uygulanır." hükmü eklenmiş ise de, bu fıkra Geçici 6. madde içinde yer aldığından ve maddenin başında belirtilen 09/10/1956 tarihi ile 04/11/1983 tarihleri arasında imar planında kamu hizmet tesislerine tahsis edilerek ve uzun zaman kamulaştırma yapılmamak suretiyle hukuki olarak el atılmış taşınmaz sahipleri için getirilmiş bir düzenleme olduğundan 1983 sonrası için uygulama olanağı bulunmamaktadır. 5999 sayılı Yasa'da, açılacak davalarda harç ve vekalet ücretine yönelik olarak istisnai bir kural getirilmemesine rağmen 6487 sayılı Kanun'un 21. maddesi ile değişik geçici 6. maddenin 7. fıkrasında "Bu madde kapsamında açılan davalarda mahkeme ve icra harçları ile her türlü vekalet ücretleri bedel tespiti davalarında öngörülen şekilde maktu olarak belirlenir." şeklindeki düzenleme ile bu kanun kapsamında açılacak davalardaki vekalet ücretine ilişkin hususlar yasal bir düzenlemeye kavuşturulmuştur. Buna göre taşınmaz şayet 04.11.1983 tarihinden önce yapılan imar planında kamu tesisleri alanına tahsis edilmiş ise; hukuki el atma bu tarihten önce gerçekleştiğinden, ve uyuşmazlık Kamulaştırma Kanunu'nun 6487 sayılı Kanun ile değişik Geçici 6. maddesi kapsamına girdiğinden harç ve vekalet ücreti maddenin 7. fıkrası gereğince maktu olarak belirlenecektir. Uyuşmazlığa konu olayın, hukuki el atmanın 04.11.1983 tarihinden sonra gerçekleştiği durumlar yönünden de ele alınması gerekmektedir.

İmar planlarında umumi hizmetlere ve resmi kurumlara ayrılmak suretiyle tasarrufu kısıtlanan ve uzun zaman imar uygulaması veya kamulaştırma yapılmamasından kaynaklı hukuki el atmanın tespiti ile el atılarak kısıtlanan ancak bu kısıtlılığı giderici herhangi bir imar uygulaması yapılmayan taşınmazın bedelinin tazminat olarak ödenmesi istemiyle açılan bu davalar gerçek/klasik anlamda, idari işlem ve eylemlerden dolayı muhtel olan hakların karşılanması amacıyla açılan tam yargı davalarından özellikle zararın tespiti ve ödenecek miktarın belirlenmesi yönlerinden ayrılmaktadır. Bu davalar; hukuka aykırı olarak el atmanın tespitine yönelik 3194 sayılı kanun kapsamında açılan, tespit edilen bedelin davacıya ödenmesi suretiyle davacının eşitsiz olarak katlanmak zorunda kaldığı kamu külfetinin idare tarafından tazmini yoluyla kamuya aktarıldığı kamu külfetleri karşısında denkleştirme sağlayan, bu sırada davacının ödenecek bedel karşılığında taşınmaz mülkiyetini idareye tapuda ferağ vererek devretmesini gerekli kılan, başka bir ifadeyle kısıtlanan mülkiyet ile bedelin yer değiştirmesini öngören bir davadır.

Hukuki el atma nedeniyle açılan tazminat davaları; tazmine konu miktarın Kamulaştırma Kanunu esasları çerçevesinde kamulaştırmaya esas bedel olarak belirlenmesi, taşınmaz mülkiyetinin bedeli karşılığında kamuya aktarılması yoluyla hukuki el atma nedeniyle mülkiyetteki kısıtlamayı sonlandırmayı hedeflemesiyle tam yargı davalarından farklılaştığından, tam yargı davalarında olduğu gibi nispi harç ve nispi vekalet ücreti uygulanması bu davaların kaynaklandığı niteliğe uygun düşmeyecektir. Dosyanın incelenmesinden, davacının taşınmazının imar planında lise alanında kaldığı ve beş yıldan fazla bir zaman geçmesine rağmen kamulaştırılmadığından bahisle kamulaştırmaz el atma bedeli olan 1.836.630,00-TL zararın yasal faiziyle birlikte tazminine karar verilmesi istemiyle Milli Eğitim Bakanlığına karşı açılan davada, davacı vekili tarafından 11/07/2014 tarihinde mahkeme kaydına giren dilekçe ile davadan vazgeçildiği belirtildiğinden sözkonusu hususun feragat olarak değerlendirilerek bu yönüyle davanın esası hakkında karar verilmesine yer olmadığına, 76.549,45- TL nispi vekalet ücretinin davacından alınarak davalı idareye verilmesi yolundaki kararın vekalet ücretine ilişkin kısmının temyiz edildiği anlaşılmaktadır. Bu durumda, bakılan davanın, imar planlarında umumi hizmetlere ve resmi kurumlara ayrılmak suretiyle tasarrufu kısıtlanan ve uzun zaman kamulaştırma yapılmamak suretiyle hukuki olarak el atılan taşınmaza yönelik açılmış bir tazminat davası olduğundan yukarıda belirlenen ilkeler çerçevesinde uyuşmazlıkta vekalet ücretinin maktu olarak ve Avukatlık

Asgari Ücret Tarifesindeki feragatla ilgili kurallar dikkate alınmak suretiyle hesaplanması gerekmektedir. Açıklanan nedenlerle, Mersin 2. İdare Mahkemesince verilen 18/07/2014 tarihli, E:2013/918, K:2014/710 sayılı kararın bozulmasına, dosyanın adı geçen Mahkemeye gönderilmesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen günden itibaren 15 gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 07/10/2015 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.